

Výprava po Frýdlantských cimbuřích

Výprava nás zavede na severní hranici Čech do frýdlantského výběžku. Kraj ten to je bohatý na historické, kulturní i přírodní památky. Z historických památek jmenujme Frýdlantský hrad - zámek, frýdlantskou rozhlednu, či poutní kostel v Hejnicích. Město Frýdlant, jenž je přirozeným středem tohoto výběžku se rozkládá v kopcovitém kraji na okraji CHKO Jizerské hory. Dohromady s ostatními městečky ve výběžku má cca 10000 obyvatel. Na čedičovém ostrohu nad Frýdlantem se vypíná nejhezčí dominanta výběžku Frýdlantský hrad. Byl postaven v gotickém slohu ve 13 století a jeho nejstarší věž – indika sloužila jako maják a strážní věž na kupecké stezce s Čech do Lužic a Polska. Roku 1551 byl přestavěn do renesančního stylu. Prvním významným rodem sídlícím v jeho zdech byl rod Býbrštejnů. Pak přišli Redernové, jenž podporovali stavovská vojska (jejich bratranec byl Ondřej Šlik – jeden s českých pánu popraven na Staroměstském náměstí) a tak o své panství v roce 1620 přicházejí. Roku 1622 přichází na Frýdlantský hrad nový a nejslavnější majitel Frýdlantského panství Albrecht z Valdšteina. Za jeho panování došlo ke kulturnímu i značnému hospodářskému rozvoji kraje. Snad i pro to, že jako jedno z mála českého území, bylo ušetřeno plenění vojsky za třicetileté války. Po zavraždění Albrechta přicházejí Galasové a Clamové. Po znárodnění roku 1945 přechází hrad pod státní správu.

Před rokem 1945 tvořilo populaci převážně obyvatelstvo německé národnosti a v roce 1938 připadlo Německu jako tzv. Sudety. V tomto roce město navštívil a nejstarší obyvatelku v autě povozil Adolf Hitler. Po roce 1945 proběhl na základě Benešových dekretů odsun německého obyvatelstva za hranice Československé republiky, a začalo tzv. osídlování pohraničí (nejen zde, ale v celém českém pohraničí). Po původních obyvatelích nám tak zbyli jen původní německé názvy míst, vesnic a měst. 40letá vláda komunistické strany s jejím znárodněním a kolektivizací změnila tuto prosperující a průmyslově rozvinutou, bohatou oblast na kraj s jednou s největší nezaměstnaností v České republice.

Krajina jak jsem napsal výše je kopcovitá, plná malebných zákoutí na kraji CHKO Jizerské Hory. Přímo městem protéká řeka Smědá, jenž se za městem různě stáčí a vytváří tak

Meandry Smědé s tůněmi a tišinami plných ryb a jiných živočichů. Také blízký Bulovský potok protékající tichým údolím, kde by člověk za každou zatačkou čekal rytíře, indiána či jiné postavy z jiné doby, nás zve k prožití. Směrem na jih a jihovýchod se rozkládají Jizerské hory, jeden s cílů naší výpravy. Psát o Jizerských horách by zabralo mnoho a mnoho času, tak jen ve zkratce: původní bučiny a smíšené lesy byly z velké části nahrazeny smrkovými monokulturami. Původní bučiny se místy zachovali na severních svazích (Oldřichovské sedlo) a jejich propojením vzniká roku 1999 Národní přírodní rezervace Jizerské bučiny, která je největším komplexem bukového lesa v Česku , nejméně narušenou oblastí jsou rašeliniště, kterých je asi 50 a rozkládají se celkem na 250 ha. S fauny zde můžeme spatřit jelení, srnčí i černou zvěř. Dále pak muflony a daňky. Posledního medvěda slovíli roku 1741 a roku 1766 byl zastřelen poslední vlk. Z dravých ptáků je zde rozšířen krkavec, káně, jestřáb a výr. Dále je zde možnost spatřit řadu pěvců, a vodního ptactva jako jsou čírky, kachny, volavky a čápy. Myslivost v tomto kraji byla na vysoké úrovni už za Redernů, o čemž svědčí i to, že se zde rozkládala jedna z největších obor ve střední Evropě. Na její stavbu bylo použito pře 260 000 žulových sloupů.

Jizerské hory mají vynikající síť turistických tras, různých délek, i náročnosti. Jsou vhodné jak pro pěší tak pro cikloturistiku.

Doprava:

1) Autobusem

Praha Černý Most – Liberec, Liberec – Frýdlant (ač jsem milovník vlaků vřele všem doporučuji – nejrychlejší)

2) Vlakem

Praha Hlavní nádraží – Turnov, Turnov – Liberec, Liberec – Frýdlant (prostě cesta za všechny vaše prachy a ještě na celý den)

3) Po vlastní ose

Ubytování :

Kempy: Frýdlant, Raspenava, Hejnice

Srubby: Island atd., v Jizerkách je jich dost a bývaly i odemčené, bohužel jak píši bývaly. Některé mají dřevěnou verandu či přístřešek, kde se pár lidí vyspí ale ...

Oldřichovské sedlo – U kozy, Hausmanka – vynikající základový tábor, jen je nutné se předem dohodnout s Kozou ☺ (není zlý, jen trochu jiný), a taky to není zrovna vhodné pro nejmenší děti (je to pořád restaurace (hospoda), kde se dá i přespat, když je zima nebo prší)

Seníky pod Závorami – nad Oldřichovským sedlem cca 3 km na jihovýchod (klíče většinou byly pod pravým spodním podlahový trámem v předu. (pozor na hajného a sirky)

Širák: Všude, kde to jen jde. Podzim, zima, jaro, léto, za nepříznivého počasí všude i v CHKO, beze strachu s ochranářů. (platí jen pro lidi co respektují přírodu, a po kterých nepoznáte, že tam tábořily. Ostatní ať jedou do hotelu, či zůstanou doma)

Po dohodě a v případě volna je možno ubytování u mě na chalupě (max. do 40 lidí)

FRÝDLANTSKÁ CIMBUŘÍ

Při přípravě výpravy berte v potaz roční dobu a to, že jedete do sice nízkých a našich, ale přes to jedete do hor se vším co k horám patří.

Den první : sraz, příjezd, večere, večerní program, večerka

Den druhý : snídaně, návštěva Frýdlantského hradu, cesta vlakem do Bílého potoka, oběd, a pak už hurá po zelené do hor na Hajní kostel, vodopád černého potoka, Frýdlantské cimbuří, dále po zelené až k rozcestí nad Černým potokem, kde půjdeme po žluté na tetřeví boudy. Tam se musíme rozhodnout, buď půjdeme do prava po žluté a červené na vodopád Velkého štolpichu, nebo zahneme do leva a dáme se po červené na Ptačí kupy, kde opět narazíme na žlutou a půjdeme po ní až na Bílou kuchyni. Tam se napojíme na zelenou a po ní se dostaneme přes Poledník až k Oldřichovskému sedlu. To může být cíl prvního dne, pokud se nerozhodnete strávit noc širákem pod Poledníkem. Je tam krásné údolíčko se srubem, který myslím má i zastřešenou verandu a ohniště.

Den třetí: Jestli tam už nejsme, tak se nasnídáme a dojdeme na Oldřichovské sedlo a u Kozy se občerstvíme. Pak pokračujeme po zelené přes skalní útvary Gorila, Uhlířova čapka, Hřib a Skalní Hrad na Stržový vrh, kde přejdeme na žlutou a dobudeme Špičák. Po odpočinku sejdeme po stejné cestě zpátky na Stržový vrch a pokračujeme po žluté zpět do Frýdlantu. Po návratu večere, odpočinek, hry a zábava – volný program.

Den čtvrtý: snídaně, úklid, balení, hry, oběd a odjezd domů.